

Преподобний Феодосій Великий жив у V-VI ст. і був засновником таких монастирів, які ми зараз зна

ємо. Він народився в Каппадокії від благочестивих батьків. Володіючи прекрасним голосом, він старанно трудився у церковному читанні і співі. Преподобний Феодосій гаряче молився, щоб Господь наставив його на путь спасіння. У юні роки він відвідав Святу Землю і бачився з преподобн

им
Симеон
ом
Стовпник
ом

, який благословив його і передбачив йому майбутнє пастирське служіння. Прагнучи до відлюдницького життя, святий Феодосій оселився в Палестині в пустельній печері, в якій, за переказами, ночували три волхви, що прийшли вклонитися народженому Спасителю світу. У ній він прожив 30 років у великому утриманні та безперервній молитві.

До подвижника поступово почали стікатися бажаючі жити під його керівництвом. Коли печера вже не вмщала присутніх ченців, преподобний Феодосій став молитися, щоб Господь Сам вказав місце для обителі. Взявши з собою кадило з холодними вугіллям, преподобний пішов по пустелі. На одному місці раптово вугілля розгоріло

ся і
заблагодівав фіміам

. Тут преподобний і заснував перший чернецький монастир, або Лавру, за статутом святителя Василія Великого. Скоро Лавра преподобного Феодосія зробилася знаменитою, і в ній зібралось до 700 ченців. За завітом преподобного Феодосія, Лавра виконувала служіння ближнім, надаючи допомогу всім бідним і даючи притулок мандрівникам. Преподобний Феодосій був незвичайно милостивий. Одного разу, коли в Палестині був голод і до монастиря зібралось безліч людей, преподобний наказав усіх пустити. Учні зніжували, знаючи, що монастир не має можливості наситити всіх. Але коли увійшли в хлібопекарню, то побачили, що вона, по молитвам авви, наповнена хлібами. І таке чудо повторювалось щоразу, коли преподобний Феодосій хотів допомогти бідним. У монастирі преподобний влаштував будинок

и для
прочан, окремі лікарні для ченців і мирян, а також притулки для престарілих. З огляду на те, що в Лаврі зібралися люди з різних країн, преподобний влаштував Богослужіння на різних мовах - грецьк

ій
, грузинські
й та
вірменськ
ій

. Для прилучення Святих Тайн всі збиралися у велику церкву, де Богослужіння відбувалося на грецькій мові. Під час правління Константинопольського імператора Анастасія (491 - 518) виникла ересь Євтихія і

Севера
, які не визнавали ні таїнств, ні священства. Імператор перейшов на бік
лжевч
ителів

, і православні почали терпіти гоніння. Преподобний Феодосій твердо встав на захист Православ'я і написав від імені пустельників послання імператору, де викривав його і спростовував усі колишні і засуджені Вселенськими Соборами ересі. Він підтвердив, що пустинножителі і ченці будуть твердо триматися Православного сповідання. Імператор

змирився на недовгий час, а потім відновив гоніння на православних. Святий старець тоді проявив велику ревність за істину. Він, залишивши обитель, прийшов до Іє

русалиму і у Великій церкві, ставши на підвищенні, виголосив привселюдно: "Хто не шанує чотири Вселенських Собор

и (які на той час вже відбулись)

, нехай буде проклятий". За цей сміливий вчинок преподобний був засланий в ув'язнення, але незабаром повернувся після смерті імператора. Преподобний Феодосій при житті робив багато зцілень та інших чудес. Одного разу він молитвою знищив сарану, яка

спустилася на поля в Палестині: за його заступництва воїни

залишались живими

, рятувалися гинучі в

морі

і заблудлі в пустелях. Одного разу преподобний звелів ударити в било, щоб братія зібралися на молитву, і сказав: "Гнів Божий насувається на східну країну". Через кілька днів стало відомо, що сильний землетрус зруйнував місто Антіохію в той час, коли преподобний закликав ченців на молитву. Перед своєю кончиною преподобний Феодосій закликав до себе трьох улюблених єпископів і відкрив їм, що скоро відійде до Господа. Через три дні він помер у віці 105-ти років, в 529 році. Тіло святого було з честю поховано в печері, в якій він жив на початку свого подвигу.